

Hồi thứ chín mươi hai

Vợ chồng giáo chủ truyền võ công

Hồng phu nhân lại nói :

- Bạch Long sứ cùng Lục Cao Hiên và Bạt đầu đà hãy chờ lại một chút. Còn các vị kia có thể rút lui.

Vô Căn đạo nhân, Hắc Long và Hoàng Long sứ ba người thi lễ xong lui ra.

Hồng giáo chủ cầm cái bình sứ màu đen để bên mình đổ ra ba viên thuốc màu hồng, nói :

- Ba người tận tâm kiệt lực đến Bắc Kinh làm cho nên việc. Bản toà cổ súy ba người thành công, nay ban cho mỗi người một viên Độc Long dịch cân hoàn.

Uỷ Tôn giả, Lục Cao hiên, nổi vui mừng lộ ra ngoài mặt, nhưng trong lòng rất sợ hãi, quỳ mọp xuống tạ ơn.

Vì Tiểu Bảo cũng làm theo. Gã đó lấy viên Độc Long dịch cân hoàn. bỏ vào miệng nuốt ngay.

chẳng mấy chốc gã thấy một luồng nhiệt khí từ trong bụng bùng bùng bốc lên, tán vào tứ chi bách thể, khiến cho trong người thư thối vô cùng.

Hồng phu nhân lại nói :

- Bạch Long sứ lại đây một lát, còn hai vị về đi !

Uỷ Tôn giả , Lục Cao Hiên hành lễ xong lui ra.

Hồng phu nhân hỏi :

- Bạch Long sứ ! Người dùng thứ khí giới gì ?

Vì Tiểu Bảo đáp :

- Võ nghệ của thuộc hạ rất kém cỏi, chưa học qua cách sử dụng một thứ binh khí nào hết. Bên mình chỉ đem theo lưỡi trủy thủ để phòng thân.

Hồng phu nhân nói :

- Người lấy cho ta coi.

Vì Tiểu Bảo thò tay vào ống giấy rút lưỡi trủy thủ ra, xoay đàng chuôi lại, hai tay cầm dăng lên.

Hồng phu nhân đón lấy ngắm nghía rồi khen rằng :

- Thanh trủy thủ này tốt lắm !

Mụ nhỏ một sợi tóc rồi buông tay. Sợi tóc từ từ rớt xuống trúng vào lưỡi dao, lập tức bị đứt làm hai đoạn.

Giáo chủ cũng cất tiếng khen :

- Quả nhiên tốt thật !

Vì Tiểu Bảo không có nghề gì sở trường, nhưng đối với đồ vật và tiền tài gã rất coi thường. Gã thấy phu nhân thích lưỡi trủy thủ của mình liền nói :

- Thuộc hạ xin dâng phu nhân thanh trủy thủ này, mong phu nhân vui lòng thu nạp.

Hồng phu nhân tươi cười nói :

- Hảo hài tử ! Lòng trung thành của ngươi đối với ta không chỉ phải ở ngoài miệng. Ta đã chả có gì quý cho ngươi mà lại lấy đồ vật của con nít ư ? Thành ý của ngươi ta rất cảm ơn. Ngươi lại đây ta dạy cho ba chiêu để bảo vệ thân mình. Cái đó kêu bằng " Mỹ nhân tam chiêu ". Ngươi ráng mà ghi nhớ.

Mụ rời khỏi ghế ngồi lấy tấm khăn tay buộc thanh trủy thủ vào bên ngoài cẳng chân rồi cười nói :

- Giáo chủ ! Phiền giáo chủ biểu diễn võ công cho.

Hồng giáo chủ cười khà khà rồi từ từ bước lại gần. đột nhiênlão vươn tay trái chụp lấy cổ áo phu nhân, nhắc người mụ giơ lên không.

Động tác của giáo chủ cực kỳ thần tốc khiến Vì Tiểu Bảo giật mình la lên một tiếng :

- úi chà !

Hồng phu nhân nghiêng mình đi xoay người lại. Hai tay mụ ôm lấy đầu giáo chủ. Tay mặt mụ đã rút lưỡi trủy thủ từ lúc nào. mũi dao nhắm đâm vào sau lưng giáo chủ. Mụ cười nói :

- Đây là chiêu thứ nhất kêu bằng quý phi hồi mâu. Ngươi ghi nhớ lấy.

Vì Tiểu Bảo coi biểu diễn chiêu này, trong lòng cực kỳ khoan khoái, lớn tiếng la:

- Tuyệt diệu ! Thật là tuyệt diệu !

Gã tự nhủ :

- Bữa trước ta bị Uyển Tôn giả túm cổ giơ lên mà chẳng biết phải làm thế nào mới đành chịu thọ nạn. giả tử ta học được chiêu này từ trước thì đã đâm một dao cho lão bỏ mạng rồi.

Giáo chủ từ từ đặt phu nhân nằm ngang dưới đất.

Phu nhân lại giắt lưỡi trủy thủ vào bên cẳng chân, xoay mình nằm lại.

Giáo chủ đưa chân phải ra đập hờ vào lưng mục. Trong tay lão giả vờ cầm dao chí vào cổ mục cười hỏi :

- Đã chịu đầu hàng chưa ?

Vì Tiểu Bảo nghĩ bụng :

- Đã đến tình trạng này còn làm gì được nữa mà chẳng đầu hàng ?

Đột nhiên thấy phu nhân chúi đầu vào ngực mục, mũi dao kề cổ tự nhiên rút vào khoảng không.

Phu nhân thuận đà lăn mình đi chuồn qua dưới quần giáo chủ. Tay mặt mục cầm dao trủy thủ khẽ đâm một cái vào sau lưng giáo chủ. Nhưng mũi dao chổng lên trên. Giả tử là cuộc đấu thực sự thì dĩ nhiên lưỡi dao đã đâm vào sau lưng địch nhân.

Vì Tiểu Bảo lại reo lên :

- Hay quá ! Hay quá !

Giáo chủ chờ phu nhân cài lưỡi trủy thủ vào như cũ rồi lão chụp lấy hai tay mục. Tay trái lão nắm hai cổ tay phu nhân. Tay mặt vờ như cầm binh khí chí vào cổ mục cười nói :

Phen này thì ngươi không trốn được nữa rồi !

Phu nhân cười nói :

- Hãy nhìn cho kỹ !

Chân phải mục khẽ hất về phía trước một chút. ánh bạch quang lấp loáng. Lưỡi trủy thủ đã xẻo đứt tám khăn tay buộc ở cẳng chân và tụt ra rồi.

Chân phải phu nhân thuận đà móc lấy trủy thủ đâm ngược lên.

Lưỡi trủy thủ vọt qua cổ mục lướt đi.

Vì Tiểu Bảo kinh hãi la lên :

- Coi chừng ! bỗng thấy người mục hạ thấp xuống. Lưỡi trủy thủ phóng ngược lên trước ngực giáo chủ. Giáo chủ phải buông tay ngã người ra như cây cầu sắt.

Sột một tiếng ! Thanh trủy thủ lướt qua trước ngực giáo chủ cầm phập vào vách trúc ngập tạt chuôi.

Hồng phu nhân khoèo chân đâm ngược trủy thủ khiến cho Vi Tiểu Bảo sợ hết hồn. Đến lúc trủy thủ vọt lên đến yết hầu của mục chỉ còn cách chừng sợi tóc mà mục tránh khỏi. Lưỡi trủy thủ tiếp tục lướt tới cổ Hồng giáo chủ coi tựa hồ nhất định đâm trúng, thế mà giáo chủ cũng tránh thoát.

Mấy màn nguy hiểm này diễn biến cực kỳ xảo diệu khiến cho gã phải trợn mắt há miệng, táng đờm kinh hồn. Gã muốn bật tiếng kêu "Hay quá" mà không thốt ra được.

Hồng phu nhân cười ha hả hỏi :

- Thế nào ?

Vi Tiểu Bảo tay nắm thành ghế cơ hồ muốn té. Gã đáp :

- Thuộc hạ sợ muốn chết.

Hồng giáo chủ Hồng an Thông cùng Hồng phu nhân thấy sắc mặt gã lợt lạt, biết là hấn sợ hết hồn, nhưng ghe gã nói câu này lại vui mừng hơn cả hàng ngàn, hàng vạn câu tấn dương, vì hai người thấy gã lo sợ như vậy đủ tỏ ra gã hết dạ trung thành.

Hồng phu nhân biết rồi còn giả vờ hỏi :

- Lưỡi trủy thủ có vọt tới người đâu mà người phải sợ hãi ?

Vi Tiểu Bảo hầy còn run đáp :

- Thuộc hạ chỉ lo...lo dả thương phu nhân...cùng giáo chủ.

Hồng phu nhân cười nói :

- Chú ngốc ơi ! Khi nào giáo chủ lại bị thương dễ dàng thế được ? Chiêu đó kêu bằng "Phi yến hồi tường", luyện được thành thuộc không phải dễ dàng đâu. Giáo chủ của chúng ta thân công cái thế, dù không biết trước cũng chẳng chịu bị thương về chiêu này. Nhưng trên đời, ngoài giáo chủ tưởng không còn mấy người có thể tránh đòn này khi bị đánh bất ngờ.

Rồi mục đem cách luyện "mỹ nhân tam chiêu" nói một cách tường tận cho Vi Tiểu Bảo nghe.

Tuy gọi là tam chiêu mà thật ra cách luyện rất phức tạp, vì nó liên quan đến tứ chỉ cùng toàn thân. chẳng chỗ nào là không có tác động. Rút đao thế nào, cúi đầu làm sao, cùng là lúc mau lúc chậm cho đúng bộ vị, kinh lực như thế nào cho chuẩn đích đều phải đi tới chỗ tuyệt diệu.

Chiêu thứ hai nằm xuống đất chuyển mình kêu bằng "Tiểu lân hoành trần"

Hồng phu nhân giảng song nói tiếp :

- Mỹ nhân tam chiêu này nguyên lấy danh tự của mỹ nhân đời xưa đặt ra mà đem cho đàn ông học tập thì không khỏi có điều khiếm nhã, như người còn là đứa con nít thì không cần.

Vi Tiểu Bảo nhận kỹ từng chiêu từng thức rồi đem diễn lại. Hồng phu nhân để tâm sửa chữa. Mụ phải mất hơn một giờ, Vi Tiểu Bảo mới gọi là hiểu rõ, nhưng muốn đem sử dụng một cách thực tế thì dĩ nhiên phải rèn luyện lâu lắm mới thành công. Nhất là chiêu thứ ba, " Phi yến hồi tường", chỉ sến một chút là tự giết mình.

Hồng phu nhân bảo gã đi đánh một thanh đao bằng chì rất cùn nhưng kích thước và trọng lượng hết như thanh trủy thủ để dùng vào việc rèn luyện cho đỡ nguy hiểm.

Hồng An Thông trước mặt giáo chúng vẫn tỏ thái độ rất oai nghiêm trang trọng, giữ gìn từng tiếng nói câu cười, nhưng lúc này lão hồi tiếp phu nhân dạy chiêu thức cho Vi Tiểu Bảo , đứng bên cười hỷ hả ra chiêu khoan khoái. Lão chờ phu nhân dạy song mới nói :

- Mỹ nhân tam chiêu của phu nhân dĩ nhiên cực kỳ lợi hại, nhưng ai trúng phải tất chết. Bản toà dạy cho người "Anh hùng tam chiêu" mục đích để hàng phục địch nhân, tùy tâm họ muốn sống hay muốn chết.

Vi Tiểu Bảo mừng quá quỳ xuống nói :

- Thuộc hạ khấu đầu tạ ơn giáo chủ.

Hồng phu nhân cười nói :

- Tiệp thiệp chưa từng nghe giáo chủ nhắc tới "Anh hùng tam chiêu" bao giờ. Té ra giáo chủ lưu lại để dạy cho tên đồ đệ ngoan ngoãn, chứ không dạy cho tiệp thiệp.

Hồng giáo chủ cười đáp :

- Vừa rồi bản toà coi " Mỹ nhân tam chiêu" của phu nhân, lâm thời mới nghĩ ra, tức là chế đồ song bán liên, chưa hiểu có thành công hay không. Phu nhân chỉ điểm cho bản toà nghe.

Hồng phu nhân nguyền giáo chủ một cái rồi nở nụ cười rất hấp dẫn la lên ;

- Trời ơi ! Bữa nay giáo chủ chúng ta khéo nói giỡn rồi !

Hồng An Thông nói :

- Từ xưa đến nay hào kiệt không qua nổi ả má hồng. " Anh hùng tam chiêu" dĩ nhiên phải đầu hàng "Mỹ nhân tam chiêu".

Hồng phu nhân tươi cười lên giọng nũng nịu :

- Trước mặt trẻ con mà cũng nói chuyện phong hoa.

Hồng An thông tự biết có điều mất vẻ trang nghiêm, liền hắng giọng một tiếng rồi trình trọng nói :

- Bạch Long sứ hầy còn nhỏ tuổi, khi cùng người động thủ rất dễ bị địch nhân túm cổ xách giò lên. Phu nhân ! Bây giờ phu nhân hầy coi ta là Bạch Long sứ thử làm xem.

Hồng phu nhân cười đáp :

- Nhưng giáo chủ đừng làm cho người ta phải đau đớn.

Hồng An Thông đáp :

- Cái đó đã hần.

Hồng phu nhân vươn tay trái ra túm lấy giáo chủ nhấc bổng lên. Hồng An Thông thân thể cao lớn, ít ra nặng tới hai trăm cân, còn Hồng phu nhân thì người nhỏ bé lả lướt mà mụ không phí một chút hơi sức vẫn túm lão giò lên được.

Hồng An Thông nói :

- Coi chừng nghe !

Lão xoay tay trái gãi vào nách phu nhân.

Hồng phu nhân bật cười khanh khách, người mụ nhũn ra.

Hồng An Thông tay trái nắm lấy nách mụ, tay mặt chuyển động khoan thai nắm lấy cổ áo từ từ giò người mụ lên qua đỉnh đầu lão rồi nhẹ nhàng hất ra ngoài.

Hồng phu nhân người vừa chấm đất liền lướt đi như trượt trên mặt nước.

Hồng phu nhân miệng cười không ngớt, người mụ dừng lại ngồi nghiêng dưới đất không đứng dậy nữa.

vừa rồi Hồng An Thông gãi vào nách mụ, xoay tay túm lấy người mụ giò lên qua đầu liệng ra. Hành động nào cũng cực kỳ chậm chạp, nên Vi Tiểu Bảo coi rất rõ ràng, nhưng tư thế của lão ngoạn mục hết chỗ nói. Hành động tuy thông thả mà vẫn lạnh lợi. Từ cái đưa ngón tay gãi đến cách xoay tay nắm cổ áo rất chuẩn đích và đúng bộ vị đem so với cách động thủ thần tốc của Hồng phu nhân thì hiển nhiên lại khó khăn gấp đôi.

Hồng phu nhân cười nói :

- Giáo chủ cù lét người ta, có chi đáng gọi là anh hùng ?

Hồng An Thông mỉm cười đáp :

- Chiêu này mà do bậc anh hùng hảo hán chân chính ra tay thì dĩ nhiên không gãi vào nách phu nhân, nhưng Bạch Long sứ mà bị địch nhân túm lấy giờ lên, nhất định họ chụp vào huyết đại trụy ở cổ gã. Đó là chỗ tụ hội của thủ túc tam dương đốc mạch, dĩ nhiên toàn thân gã tê chồn không phát huy được lực đạo thì đành phải gãi vào huyết cực toàn dưới nách địch nhân. Huyết này thuộc về thủ thiếu dương tam kinh. Gãi vào đó nhất định địch nhân phải buông tay. Thế là Bạch Long sứ phát huy được khí lực, mới có thể túm được địch nhân giờ lên qua đầu. Đồng thời gã phong tỏa huyết tiểu hải ở khuỷu tay và huyết cân triếp dưới nách địch nhân để liêng họ xương đất thì họ không cựa được nữa.

Vi Tiểu Bảo vỗ tay cười nói ;

- Chiêu này quả nhiên tuyệt diệu !

Hồng An Thông nói :

- Sau khi người rèn luyện thành thuộc rồi, ra chiêu càng lẹ càng tốt.

Lão lại phủ phục xuống đất.

Hồng phu nhân giờ bàn chân đạp mạnh vào lưng lão, tay mặt mụ với lấy cây róng cửa đè lên cổ lão rồi cười hỏi :

- Có chịu đầu hàng hay không ?

Hồng An Thông :

- Ta chịu đầu hàng rồi . Bây giờ ta đập đầu lạy người.

Lão co hai đầu gối làm như người muốn quỳ lạy, nhưng tay mặt lão nhẹ nhàng đưa ngang ra đụng vào cây róng cửa.

Một tiếng "rắc" vang lên, Cây róng cửa bị gãy rời.

Vi Tiểu Bảo sợ giật nảy mình.

giả tử lão vung tay lên mà đập thì bản lãnh lão làm gãy róng cửa cũng chẳng có chi là lạ. Đàng này lão chỉ từ từ đụng vào một cái mà sức rung chuyển làm gãy róng cửa thì thật là một điều không bao giờ gã nghĩ tới, trách nào gã chẳng thất kinh.

Hồng An Thông nói :

- Người co chân lai giả vờ khấu đầu trước địch nhân rồi thừa cơ rút trủy thủ ra. Nội lực ở tay người không tài nào mạnh bằng ta, nhưng lưỡi trủy thủ của người sắc bén phi thường thì dù địch nhân dùng bất cứ binh khí gì cũng bị chặt đứt.

Lão vừa nói vừa lộn mình đi một vòng luôn qua dưới quần Hồng phu nhân

Vì Tiểu Bảo sững sốt nghĩ bụng :

- Lão làm giáo chủ địa vị tôn cao sao lại luồn dưới quần đàn bà ? Dù mẹ là vợ lão nhưng coi cũng không ổn.

Ngờ đâu Hồng An Thông không phải luồn qua thực sự, mà chỉ làm bộ như vậy. Tay trái lão nắm lấy gót chân Hồng phu nhân , tay mặt điểm dứ vào bụng dưới của mẹ, nói :

- Lưỡi trủy thủ này chặt sắt như cắt bùn thì địch nhân lớn mật để đâu cũng không dám cựa.

Lão vừa nói vừa từ từ đứng lên.

Hồng phu nhân đầu chúc xuống, chân chổng lên. Mẹ bị xách ngược liên cười nói:

- Mau buông tay ra ! để thế này thì coi sao được ?

Hồng An Thông cười ha hả. Lão vươn tay mặt ôm lấy lưng mẹ rồi đặt xuôi người mẹ lại, nói :

- Bạch Long sứ ! Thân hình người bé nhỏ thấp lùn, chẳng thể xách ngược địch nhân, vậy người nắm mắt cá chân họ mà kéo lên. Dù kéo chẳng nổi thì lưỡi trủy thủ chỉ vào bụng họ, họ cũng phải đầu hàng. Khi đó người lại đá vào những huyệt Thần tàng, Thần phong, Bộ lang ở trước ngực địch nhân để đề phòng họ phản kích.

Vì Tiểu Bảo cả mừng đáp :

- Dạ ! Cái đó nhất định là phải đá rồi.

Hồng An Thông lại chấp tay sau lưng để cho Phu nhân bắt lấy. Hồng phu nhân lấy nửa cây róng cửa gác lên cổ lão.

Hồng An Thông cười nói :

- Một khi địch nhân nắm lấy hai tay ta, dĩ nhiên họ kiềm chế huyệt mạch môn ở cổ tay khiến cho cánh tay trở thành bất lực, không xoay lại phản kích được. Khi gặp tình trạng này thì chỉ còn cách dùng đến chân...

Lão chưa dứt lời Hồng phu nhân đã "ối" lên một tiếng. Mẹ vừa cười vừa buông tay nhảy ra xa, mặt đỏ bừng lên nói :

- Không thể dạy con nít chiêu số hạ lưu này được.

Hồng An Thông cười nói :

- Liên âm thoái đâu phải là chiêu số hạ lưu ?

Lão nghiêm sức mặt nói tiếp :

- Âm nang là một nơi yếu hèn trong người, đá trúng làm cho chết ngay lập tức. Vì thế mà trong quyền cước của các môn phái lớn có chiêu "Liên âm thoái" này. Cả phái Thiếu Lâm, Võ Đang cũng có, chẳng lấy chi làm lạ. Nhưng chỉ khi nào địch nhân ở sau lưng, mà hai tay người bị kiềm chế, dao kề cổ mới dùng đến phản Liên âm thoái.

Hồng An Thông ngừng một lúc nói tiếp :

- Có điều đá vào âm nang người ta không khỏi làm cho đối phương uống mạng. Nếu cùng địch nhân giao thủ người cần phải đề phòng, không thì cái đầu nhỏ bé của người bị một đao chặt đứt rớt xuống trước.

Hồng An Thông vừa nói vừa giơ hai tay lên. Mười đầu ngón tay khoằm khoằm như hình bán cầu chụp dứ xuống trước ngực phu nhân.

Hồng phu nhân bĩu môi hỏi :

- Cái đó mà gọi là anh hùng chiêu thức ư ?

Hồng An Thông tủm tỉm cười đáp :

- Bất luận nam hay nữ, hai huyết nhũ trung và nhũ căn ở trước ngực đều là những đại huyết chí mạng. Bạch Long sứ ! Một khi người kia đã có thể nắm lấy hai tay người vặn ngược lại là võ công họ không phải thấp kém. Hai tay người dù mất hết kinh lực, nhưng họ thấy thủ thế của người như vậy, tự nhiên họ phải co mình lui lại. Đến khi họ phát giác ra tay người không còn kinh lực thì đã muộn mất rồi.

Đoạn lao bảo Hồng phu nhân :

- Phu nhân ! Phu nhân lại chụp lấy hai tay bản toà.

Hồng phu nhân tiến lên hai bước khẽ đập vào mu bàn tay lão rồi vươn tay trái ra nắm lấy. Nửa người trên mụ ngả về phía sau, không để cho ngón tay lão đụng vào ngực mình.

Hồng An Thông lại nói :

- Bạch Long sứ ! Người nhìn nhận cho kỹ.

Lão từ từ vặn người qua mé tả, nhảy lên khẽ thúc khuỷu tay xuống lưng Hồng phu nhân một cái. Đoạn lão xoay hai chân bước qua đầu vai phu nhân. Đồng thời hai ngón tay cái ấn vào huyết thái dương phu nhân, ngón trỏ đè lên lông mày, ngón giữa chỉ vào mắt mụ, lão nói :

- Nếu ngón giữa mà dùng sức mạnh là đâm đui mắt địch nhân được ngay. Ngón tay cái nhả kinh lực khiến cho địch nhân ngất đi. Nhưng phải đề phòng địch nhân phản kích.

Rồi lão lộn người ra xa hơn trượng. Tay mặt sờ vào bên cẳng chân làm bộ rút trủy thủ, mũi nhọn hướng ra ngoài, tay trái giơ chênh chếch lên. Lão nói tiếp :

- Nếu địch nhân đui mắt rồi mà nhảy xổ lại thì luồng kinh lực mãnh liệt vô cùng! Người phải đề phòng họ ôm chặt không buông ra.

Vì Tiểu Bảo thấy chiêu này rất phiền phức, khác nào kếp điều múa máy trên sân khấu, nhưng nó dạy cho người ta né tránh khí giới bên địch và kiểm chế những yếu huyệt địch nhân một cách rất có hiệu quả.

Bất giác gã thở dài, nói :

- Chiêu này hay tuyệt nhưng khó luyện vô cùng !

Hồng An Thông nói :

- Tuy bản toà chỉ dạy người có ba chiêu nhưng gồm đủ nào cầm nã, nào điểm huyết nao khinh thân là ba môn công phu. Người không luyện được đến nơi thì không sử nổi ba chiêu này. Những môn Cầm nã, Điểm huyết, Khinh thân mà muốn học cho đến nơi thì mỗi môn phải mất đến tám hay mười năm. Nhưng người chỉ học những cái có liên quan tới ba chiêu này thì dễ dàng hơn nhiều.

Hồng An Thông liền chỉ điểm cho Vi Tiểu Bảo về bộ vị huyết đạo, cầm nã thủ pháp, khinh thân, thoái kinh. Chính lão đóng vai địch nhân cùng Vi Tiểu Bảo chiết giải mấy lượt. Chỗ nào gã diễn sai, lão nhất nhất hiệu chính.

Có điều Vi Tiểu Bảo không dám cười lên đầu vai Hồng An Thông, mà lão cũng không dạy gã luyện thử.

Hồng phu nhân nói :

- Giáo chủ ! " Mỹ nhân tam chiêu" của tiện thiếp là do sư phụ truyền dạy. Ngày trước tiện thiếp rèn luyện mất nhiều công phu và tổn thì giờ lại phải sửa chữa mãi mới thành. "Anh hùng tam chiêu" của giáo chủ gặp lúc cao hứng mà sáng chế ra mà so với "Mỹ nhân tam chiêu,, còn lợi hại hơn nhiều. Không phải tiện thiếp tăng bớt giáo chủ mà thực tình một bậc đại tôn sư quả nhiên võ học sâu xa, khiến cho ai cũng phải bái phục.

Hồng An Thông chấp tay cười đáp :

- Phu nhân quá khen . Bản toà không dám.

Hôm qua lúc ở nhà đại sảnh, Vi Tiểu Bảo thấy Hồng An Thông mặt trở như gỗ không cười không nói, nên trong lòng gã có ý khinh thường, bụng bảo dạ :

- Một lão già trở như gỗ mà sao mọi người phải sợ lão đến thế ?

Nhưng bây giờ gã thấy công phu chân thực của lão, gã phải pục sát đất, liền nói:

- Dem những công phu của sư phụ truyền dạy ra rèn luyện cho đến chỗ thuần thực chưa đáng kể là ly kỳ. Đàng này giáo chủ tự ý đặt ra chiêu thức mới và tùy tiện sử dụng ngay được thì đúng là thiên hạ vô địch.

Hồng phu nhân nói :

- Cái gì mà thiên hạ vô địch ?

Vì Tiểu Bảo đáp :

- Địch nhân dù bản lĩnh cao thâm đến đâu mà giáo chủ thi triển những chiêu mới lạ khiến họ không nhận ra đường lối, dĩ nhiên họ phải đầu hàng. Thế là thiên hạ vô địch.

Hồng An Thông và phu nhân cùng cười ồ. Một vị khẽ gật đầu, còn một vị nói :

- Gã nói đúng đó !

Hồng phu nhân lại nói :

- Giáo chủ ! " Mỹ nhân tam chiêu " của tiện thiếp là danh tự của ba mỹ nhân. Vậy "Anh hùng tam chiêu" của giáo chủ cũng nên lấy tên các vị anh hùng mà đặt vào.

Hồng An Thông mỉm cười đáp :

- Phải đấy ! Để bản toà nghĩ xem nên đặt những tên gì.

Lão trầm ngâm một lúc rồi tiếp :

- Chiêu thứ nhất túm địch nhân giơ lên có thể coi như Ngũ Tử Tư cử đỉnh ở Lâm Đồng, vậy gọi là " Tử Tư cử đỉnh".

Hồng phu nhân nói :

- Hay lắm ! Ngũ Tử Tư quả là một vị đại anh hùng.

Hồng An Thông lại nói :

- Chiêu thứ hai xách ngược địch nhân tử như Lỗ Trí Thâm nhổ cây dương liễu, Vậy gọi là " Trí Thâm bạt liễu".

Hồng phu nhân nói :

- Hay lắm ! Lỗ Trí Thâm cũng là một bậc đại anh hùng. Còn chiêu thứ ba tuy cũng tuyệt diệu nhưng có mùi phóng đãng, tựa hồ chẳng đại anh hùng chút nào...

Mụ nói tới đây bật tiếng cười khúc khích.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tinh Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới
- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp
- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com
- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.
- Tranh ảnh phim kiếm hiệp
- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới
- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...
- Sách dạy tự luyện võ công.

- ....

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>